

Fra: Kim Barner [<mailto:kim.barner@hotmail.com>]

Sendt: 12. juni 2018 23:08

Til: Josephine Fock <Josephine.Fock@ft.dk>

Cc: ib@advo7d.dk

Emne: Sv: Re: Sv: Paposhvili dommen: Sygejournal på min kone Remelyn Gulane Ungui - Bevis på livstruende sygdom

Hej Josephine,

Her kommer en **OPDATERET VERSION** af de spørgsmål jeg gerne vil stille Udlændinge- og Integrationsminister Inger Støjberg:

INDLEDNING TIL SPØRGSMÅLENE:

Reki James Ungui Barner er født i Danmark, er Dansk statsborger med Dansk pas.
Hans far Kim Barner er Dansk statsborger med Dansk pas.

Begge har de aldrig været tilmeldt noget andet register end det Danske Folkeregister.

Begge har de aldrig været tilmeldt nogen fast bopæl i udlandet.

Kim Barners ægtefælle Remelyn Gulane Ungui som mor til deres fælles søn Reki er fra Filippinerne.
Hun forlod Filippinerne for 18 år siden i år 2000 og har været i Danmark siden 2005.
Kim og Remelyn blev gift 30. august 2007 og Remelyn fødte deres fælles søn i Danmark.

Remelyn har stort set altid haft fast arbejde igennem de første 8 år hun opholdt sig i Danmark. Var au pair fra 2005-2007, og fik umiddelbart efter indgået ægteskab 30. august 2007 fast arbejde som stuepige og sidenhen som serviceassistent.
Remelyn har betalt et betragteligt beløb i skat, er velintegreret og ydermere har familien aldrig modtaget sociale ydelser af nogen art.

Pga. Remelyns mors hospitalindlæggelse tog familien til Filippinerne på sygebesøg for at hjælpe moderen.

Under opholdet blev de udsat for trusler og truet på livet af Kims svoger. De blev tillige snydt for alle deres penge og kunne ikke komme hjem som planlagt. Kim kontaktede myndighederne som alle afviste at hjælpe.

De endte med at sidde fast i 2 år på Filippinerne - heraf de sidste 6 måneder i slummen af Malabon, Manila. Kim og Reki blev begge voldsomt syge. Kim tabte over 20 kilo og var i livsfare.

Efter Kim og Reki endelig kom tilbage til Danmark, måtte familien starte helt forfra. Kim fandt hurtigt arbejde og Remelyn kom tilbage til Danmark på deres 8 års bryllupsdag den 30. august 2015. De afleverede kort tid efter en ansøgning om familiesammenføring. Denne ansøgning bliver afleveret til en juridisk medarbejder i Køge som oplyser at Kim ikke skal betale gebyr. Kim bliver oplyst om at de gamle regler jo gælder i dette tilfælde.

Den 21. maj 2016 modtager Kim første gang svar fra udlændingestyrelsen som forlanger at han skal stille garanti for sin kone på godt kr. 10.000 - Kim ringer til udlændingestyrelsen og spørger til en forklaring hvorfor han overhovedet bliver bedt om at stille en garanti, når hans kone jo allerede er velintegreret og har betalt skat. US lover ham et nyt brev med svar på dette.

Den 25. maj 2016 modtager Kim et nyt brev og denne gang er kravet for garantien nu hævet til godt kr. 20.000 - Kim ringer op til US igen og spørger hvorfor garantien nu er hævet og hvorfor han ikke fik den udbedte forklaring. US-medarbejderen smider røret på.

Kim henvender sig til en advokat samme dag.

Den 2. december 2016 fremsender US en afvisning på ansøgning med et udrejsepåbud til 9. december 2016 - Advokaten sender klage til udlændingenævnet og får opsættende virkning.

Den 30. august 2017, på parrets 10 års bryllupsdag modtager Kim afvisning på klagen og et udrejsepåbud til 6. september 2017.

Dette blev begrundet med:

- **Tilknytningskravet for sønnen mente man ikke var opfyldt**
  - Reki har opholdt sig i Danmark nu i 7 år og 11 måneder (4 år og 11 mdr + 3 år)
  - Reki har opholdt sig som turist i Filippinerne i 2 år
  - At US mener at Reki er mere tilknyttet Filippinerne er en klar fejlurdering!

- **Garantistillelsen mener US at Kim har nægtet at betale**
  - Kim har aldrig nægtet at betale, men kun efterspurgt en forklaring
  - Kim har flere gange tilbudt at stille garantien, men er hver gang blevet tilsidesat eller overhørt.

Kim valgte, pga parrets fælles søn, at udøve civil ulydighed, da han mener at dette er i klar strid med Danmark internationale forpligtelser:

- Retten til familiv iht. EMRK
- Barnets ret til sin mor iht. Børnekonventionen

Ydermere mener Kim at hele sagsbehandling er præget af, at både US og UDLN ikke har fulgt praksis for god sagsbehandling.

Man har til trods for at udlændingeloven jo netop påpeger at man altid skal tage hensyn til familiens enhed og at man altid bør varetage barnets tarv. Det er ikke tilfældet i denne sag, hvor man jo nægter en Dansk dreng adgang til sin mor.

Den 28. februar 2018 - alt imens at der forelå en aktiv klagesag i US/UDLN ifbm. et spørgsmål til ministeren stillet af netop Josephine Fock vedr. Vilchez-Chavez dommen - så blev Syd- og Vestsjællands Politi sendt ud af US for at arrestere/frihedsberøve Remelyn.

Kl. 14:40 stod politiet derfor udenfor vores hoveddør og spurgte til om Remelyn befandt sig på bopælen, hvilket hun gjorde. De to unge betjente blev imidlertid meget i tvivl, da de hørte Remelyn tale flydende Dansk, så de ringede til den medarbejder fra US som havde sendt dem. De snakkede faktisk længe frem og tilbage.

På samme tid var sønnen, 9 årige Reki, netop på vej hjem fra skole alene for første gang.

Kl. 15:00 ankom han så til hjemmet og så politiet stå i entréen - Han vidste godt hvorfor de var der - Nemlig dét han og hans mor havde frygtet i flere måneder - Politiet var kommet for at fjerne hans mor....

Kl. 15:20 bad politiet Remelyn om at pakke en taske, for hun skulle med på stationen. Remelyn måtte sige farvel til os med tårerne løbende ned ad kinderne - og værst af alt - hun anede ikke om hun ville se sin søn igen - og han hende. Politiet bad om at få udleveret Remelyns pas, hvilket de tog med.

Politiet glemte en meget vigtig ting ved selve arrestationen. Det oplyste ikke Remelyn om hendes rettigheder. Det gjorde de først på politistationen - altså her er der tale om en klar procedurefejl af politiet!

Remelyn blev taget med på stationen, hvor hun senere blev afhørt med henblik på at hun skulle sendes til udrejsecentret i Maribo.

Remelyn blev sat i en celle i Slagelse Arresthus på afdelingen for mandlige indsatte. Det gjorde meget angst og hun følte sig truet - og turde derfor ikke gå på toilettet eller forlade cellen på noget tidspunkt. Hver gang cellen blev åbnet var nysgerrige blikke fra de mandlige indsatte.

Dette mener jeg er i klar strid med EMRK og international lov - Man kan simpelthen ikke frihedsberøve en mor på en sådan bestialst manér og udsætte en kvinde, som i forevejen er

stærkt psykisk nedbrudt, for sådan en oplevelse. Det er stærkt kritisabelt og uden nogen gyldig grund at frihedsberøve Remelyn på denne måde.

Kim ringede flere gange til indsatslederen for den afdeling hos politiet som havde ansvar for hans kones frihedsberøvelse. Kim blev, af indsatslederen, oplyst at Remelyn ville komme for en dommer indenfor 3 døgn. Dette var i strid med Remelyns rettigheder iht. både Grundloven og Straffeloven og ikke mindst i strid med EMRK.

Politiet kan tilbageholde en uidentificeret udlænding (eksempelvis en flygtning uden dokumentation), men da politiet var i besiddelse af Remelyns pas, og fordi hun var blevet identificeret af Kim, så kunne politiet ikke tilbageholde Remelyn i mere end 24 timer førend hun skulle for en dommer, mente Kim.

Sagen har nu været tæt ved 3 år og har tæret meget på familien. så meget at Remelyn er blevet alvorligt psykisk nedbrudt, og har brug for lægehjælp. Denne lægehjælp har Kim forsøgt at finde, men uden held.

Remelyn forsøgte, som resultat af det store pres som hun har været udsat for igennem længere tid, at tage sit eget liv den 3. maj 2018. Kim fik dog stoppet dette og tog hende med på Slagelse sygehus, Akutmodtagelsen psykiatrisk. Der foreligger en journal.

Remelyn lider ydermere af den livstruende sygdom Hepatitis. Hun var sidst til kontrol på Roskilde sygehus i juni 2013, men er siden blev nægtet behandling. Der foreligger journal.

Skolen har udtalt sig på bekymrende vis om sønnen Rekis psykiske tilstand. Der foreligger en udtalelse fra skolen.

Med venlig hilsen / Kind regards
RTF Danmark & Kim Banker På

Kim Barner
Adm. direktør